

Familie

Es ist vielleicht eines der stärksten Wörter überhaupt, weil wir darin Wärme, Frieden und Hoffnung in einem einzigen Wort empfinden können. Deshalb haben manche Menschen so viel mehr Glück. Nicht nur, weil sie eine schöne Familie haben, sondern weil es Menschen gibt, die sie in ihrem Leben Familie nennen können. Deshalb bin ich so glücklich, wenn ich 25 Jahre alt bin und nur 2,5 Monate allein in einem anderen Land lebe. Zum ersten Mal in meinem Leben erlebe ich den Stolz und das Glück, eine große Schwester meiner internationalen Schwestern und Brüdern in diesem Gebäude zu sein. Wann wurde mir klar, dass wir eine Familie sind?

Eines Tages, als ich in meinem Zimmer saß, kamen ukrainische Kinder und meine Freundin, die mit mir hier ihren Freiwilligendienst macht, zu meiner Tür gerannt, um Verstecken zu spielen, und riefen mich, mitzuspielen. Und deshalb ist dieses Foto, das ich hier dazugestellt habe, eines der schönsten Bilder meines Lebens. Und ja, wir haben Verstecken gespielt, wir sind gerannt, wir hatten Spaß an diesem Tag. Aber nicht nur an diesem Tag, sondern jedes Mal, wenn wir uns sehen, umarmen und grüßen wir uns in den Sprachen des anderen, erleben wir, dass ein Mensch, den wir vor ein paar Monaten noch nicht gekannt haben, in diesem Haus zu unserer Familie geworden ist.

Obwohl ich mich auf den Tag freue, an dem sie nach Hause können, weiß ich andererseits, dass es mir schwerfallen wird, wenn dieser Tag kommt.

Сім`я: це, мабуть, одне з найсильніших слів, оскільки воно дозволяє нам

відчутти тепло, мир і надію в одному слові. Ось чому деяким людям пощастило набагато більше. Не тільки тому, що у них прекрасна сім'я, а

тому, що в їхньому житті є люди, яких вони можуть назвати сім'єю. Тому я

такий щасливий, коли мені 25 років і я живу одна в іншій країні лише 2,5

місяці. Уперше в житті я відчуваю гордість і щастя бути старшою сестрою

моїх міжнародних сестер і братів у цій будівлі. Коли я зрозумів, що ми сім'я?

Одного разу, коли я сидів у своїй кімнаті, українські діти та мій друг, який

тут зі мною волонтерить, підбігли до моїх дверей пограти в хованки і покликали мене погратися. І тому ця фотографія, яку я тут помістив, є

однією з найкрасивіших фотографій у моєму житті. І так, ми того дня грали

в хованки, бігали, веселилися. Але не тільки в цей день, але кожного разу,

коли ми бачимося, обіймаємося і вітаємося мовами один одного, ми відчуваємо, що людина, яку ми не знали кілька місяців тому, в цьому нашому домі стала рідною. З іншого боку, хоча

я з нетерпінням чекаю того дня, коли вони зможуть повернутися додому,

я знаю, що мені буде важко, коли цей день настане.